Societat | | Actualitzat el 14/03/2023 a les 06:00

?L'altre Andreu Nin del Vendrell i el seu paper clau en l'ampliació del Club d'Esports

Recordem la figura d'Andreu Nin i Pons, president del CE Vendrell quan es va fer el projecte del pavelló i les pistes de tennis, ara fa 50 anys

Josep Maria Samaranch, visitant el Vendrell per les obres d'ampliació del club, amb Andreu Nin i Pons. | Cedida

Ser del **Vendrell** i dir-se Andreu Nin provoca automàticament quedar eclipsat per una de les figures polítiques més rellevants de la vila. Això és el que li ha passat a **Andreu Nin Pons** (el Vendrell, 1916-1992), un vendrellenc que va estar involucrat en diverses iniciatives importants, però del qual la **memòria col·lectiva** en conserva pocs records. El fet que fos familiar directe del dirigent marxista ?nebot concretament?, encara complica més l'assumpte.

Andreu Nin Pons va ser un dels presidents que va tenir el **Club d'Esports Vendrell**, en uns anys (1967-1973) en què l'entitat va experimentar un creixement en el qual Nin va tenir-hi molt a veure. Els seus contactes amb **Josep Maria Samaranch**, que aleshores era delegat nacional d'esports, van ser claus pera la gran ampliació de les instal·lacions **del carrer Colom**, de la qual ara se'n compleixen 50 anys.

Electrodomèstics, màquines de cosir i matrius per a panys
Montse Nin, la seva filla, explica a **TarragonaDigital** que, quan va fer-se càrrec de la presidència del club, el seu pare feia uns anys que estava **mig apartat de la vida pública**. Un ostracisme que relaciona amb la frase de Raimon "venim d'un silenci antic i molt llarg", sense voler entrar en més detalls. Nin tenia un comerç al **carrer del Progrés**, al mateix habitatge on viva la família, que duia el nom **d'Electrodomèstics Nin**, que estaria obert fins a la seva mort, el 1992.

Abans d'això, Andreu Nin i Pons havia estat comercial de la firma de **màquines de cosir Singer**, i encara més enrere, havia exercit de **torner matricer**, fent matrius per a panys. Quan Nin va posar-se al capdavant del CE Vendrell, l'entitat fundada el 1913 necessitava imperiosament créixer, especialment per tenir unes **instal·lacions dignes per la secció d?hoquei**, que fins aleshores usava un espai exterior que hi havia al costat del velòdrom.

La solució va ser la compra d'uns **terrenys annexes al camp de futbol**, en una operació que es va poder impulsar pel suport de Samaranch, que va visitar el Vendrell l'estiu del 1969. Va ser en aquell moment en què es va construir **la pista del pavelló**, que poc després seria coberta, i també les **pistes de tennis**. La pista del pavelló es va inaugurar el març del 1973 i les de tennis, el desembre del mateix any.

Samaranch, amb Nin, en la seva visita al Vendrell pel projecte d'ampliació del club. Foto: Cedida

Visita de Samaranch al Vendrell

De la visita de Samaranch al Vendrell en queden diverses fotografies que Montse Nin ha conservat, en les quals **es veu Andreu Nin ensenyant-li els terrenys**. Ella recorda que Samaranch li va donar al seu pare "un pin de la candidatura de Barcelona per als **Jocs Olímpics de 1972**, en la qual el Vendrell havia de ser seu olímpica de la competició d'hoquei". El Comitè Olímpic Espanyol (COI) va acabar canviant la candidatura de Barcelona per la de Madrid a últim moment, i aquesta **va acabar perdent davant de Munich**.

En aquells sis anys al capdavant del CE Vendrell també es va construir **un nou local social** (1969), la piscina (1970), un nou terreny de joc per a la pràctica del futbol i una **nova tribuna** (1969-1970). Andreu Nin Pons dimitiria de la presidència del club el mateix 1973 i el pas del temps ha acabat **enterbolint el seu llegat**. Un llegat que segueix ben viu, però, en la memòria de la seva filla, i que és de justícia recuperar quan es commemoren els 50 anys d'aquells fets.